

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Sosiński

Sędziowie: Sędzia Tomasz Krawczyk

Ławnicy: Elżbieta Gniewczyńska, Waldemar Barbaszyński, Bogdan Chmielak

Protokolant: Kacper Gąsiorowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu : Ryszard Walkiewicz

po rozpoznaniu w dniach: 12 lipca 2019 r., 6 sierpnia 2019 r., 9 września 2019 r., 9 października 2019 r.,
8 listopada 2019 r., 18 grudnia 2019 r., 21 stycznia 2020 r.

sprawy:

M. L. (1) z domu W., córki S. i J. z domu S., urodzonej
w dniu (...) we W.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 7 grudnia 2018 r. w S., w rejonie (...) działając w zamiarze pozbawienia A. D. życia, zadała mu cios ostrym kończystym narzędziem powodując powstanie rany klutej klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego tj. o czyn z art. 148 § 1 kk

I. uznaje oskarżoną **M. L. (2)** za winną popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przyjmując że w dniu 7 grudnia 2018 r. w S., w rejonie (...) działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia A. D. życia, zadała mu cios ostrym kończystym narzędziem powodując powstanie rany klutej górnej części klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, który spowodował przekłucia przestrzeni międzyżebrowej pomiędzy trzecim a czwartym żebrzem z nacięciem chrząstki czwartego żebra na długości około 1,5 cm, całej grubości płata dolnego płuca prawego, prawej kopuły przepony oraz górnej części prawego płata wątroby co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego tj. zbrodni z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 148 § 1 k.k. wymierza jej karę **12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej **M. L. (2)** na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania, od dnia 7 grudnia 2018 r., godz. 19:30 do dnia 3 lutego 2020 r.;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przez zniszczenie noża kuchennego, opisanego pod poz. 3 według wykazu dowodów rzeczowych nr I/3/19/P (k. 28);

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca dowody rzeczowe, uznając je za zbędne dla postępowania:

a) oskarżonej M. L. (2)– opisane pod poz. 1-2 według wykazu dowodów rzeczowych nr I/3/19/P (k. 28), pod poz. 5-13 wykazu dowodów rzeczowych nr II/5/19/P (k. 44), pod poz. 14 i 15 według wykazu dowodów rzeczowych nr III/6/19/P (k. 134),

b) I. B. (1) lub R. D.– opisane pod poz. 4 według wykazu dowodów rzeczowych nr I/3/19/P (k. 28), oraz opisane pod poz. 16-20 według wykazu dowodów rzeczowych nr VI/776/19/P (k. 173A);

V. na podstawie art. 192a § 1 k.p.k. zarządza zniszczenie śladów daktyloskopijnych i biologicznych, opisanych pod poz. 1-13 według wykazu śladów kryminalistycznych nr I/3/19/P (k. 28-29), pod poz. 26-27 według wykazu nr VIII/1020/19/P (k.39a), pod poz. 14-24 według wykazu nr V/749/19/P (k. 173);

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ł., Kancelaria Adwokacka sp. k., ul.(...) (...), (...)-(…) W. kwotę 1.992,60 zł brutto, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej M. L. (2);

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną **M. L. (2)** od ponoszenia kosztów postępowania, które zalicza na rachunek Skarbu Państwa, w tym odstępuje od wymierzenia opłaty.

Sędzia Tomasz Krawczyk Sędzia Marcin Sosiński Elżbieta Gniewczyńska

Waldemar Barbaszyński Bogdan Chmielak

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 136/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. L. (2)	w dniu 7 grudnia 2018 r. w S., w rejonie (...) działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia A. D. życia, zadała mu cios ostrym kończystym narzędziem powodując powstanie rany klutej górnej części klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, który spowodował przekłucia przestrzeni międzyżebrowej pomiędzy trzecim a czwartym żebrem z nacięciem chrząstki czwartego żebra na długości około 1,5 cm, całej grubości płata dolnego płuca prawego, prawej kopuły przepony oraz górnej części prawego płata wątroby co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego tj. zbrodni z art. 148 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. L. (2) z domu L., jest wdową po zmarłym	wyjaśnienia M. L. (2)	88-91	

w 2007 r. A. L.. Posiada troje dzieci: syna S. ur. (...), córkę M. ur. (...) oraz córkę W. ur. (...)

Oskarżona od 15 września 2006 r. jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy we W.. M. L. (2) już ze swoim zmarłym mężem nadużywała alkoholu. Jak wynika z pisma z dnia 30 stycznia 2007 r. oskarżona do dzieci odnosiła się wulgarnie, często dochodziło do rękoczynów i awantur. M. L. (2) w tamtym okresie wychodziła z domu na cały dzień, zostawiając najmłodsze dziecko bez opieki.

Po śmierci męża, oskarżona związała się z pokrzywdzonym A. D., który zamieszkał u niej w S.. Od samego początku związku, spożywali wspólnie alkohol, praktycznie każdego dnia, z przerwami nie dłuższymi niż kilka dni. W tym samym budynku (osobne wejście) mieszkała siostra oskarżonej z rodziną, zaś w budynku nieopodal rodzice oskarżonej.

M. L. (2) w dalszym ciągu nie pracowała zawodowo, zaś A. D. pracował jedynie dorywczo, by zarobić na alkohol dla siebie i oskarżonej oraz na papierosy. Mieszkali wspólnie w mieszkaniu o niskim standardzie, mając

od około 2 lat odcięty dopływ energii.

Sąd Rejonowy w Oławie III Wydział Rodzinny i Nieletnich dwukrotnie orzekał obowiązek leczenia odwykowego w warunkach stacjonarnych, którego oskarżona nie podjęła- rozpoczęła terapię niestacjonarną. Oskarżona miała niechętny stosunek do leczenia odwykowego, negując swoje uzależnienie.

O. notorycznie nadużywali alkoholu stosując wobec siebie przemoc. Zarówno M. L. (2) jak i A. D. byli osobami agresywnymi. Na wniosek rodziców oskarżonej, wielokrotnie wzywane były organy ścigania. Dochodzenia w sprawie znęcania się nad M. L. (2) były umarzane. Oskarżona zaprzeczała, jakoby A. D. stosował wobec niej przemoc. W grudniu 2008 r. mieszkanie uległo spaleni, dzieci zamieszkały u rodziców oskarżonej. Oskarżonej ograniczono władze rodzicielską, a jej dzieci zostały umieszczone w Domu Dziecka w K.. Pomimo tego oskarżona nie zdecydowała się na terapię i podjęcie pracy celem odzyskania prawa do opieki nad dziećmi.

M. L. (2) kontynuowała związek z A. D.. Pomiędzy ww. dochodziło do

<p>ciągłych awantur, kłótni, ze stosowaniem przemocy włącznie, które wynikały z nadmiernego spożywania alkoholu i obopólnej zazdrości. M. L. (2) była zarówno stroną bierną jak i czynną przemocy. Podczas przesłuchania w sprawie dotyczącej rany oskarżonej w klatce piersiowej, A. D. wyjaśnił w dniu 12 listopada 2012 r., że M. L. (2) jak wpada w furię jest nieobliczalna (biegli nie mogli ustalić, czy rana powstała w wyniku samookaleczenia, czy w mechanizmie czynnym, postępowanie umorzono). Z pisma kuratora zawodowego z dnia 3 kwietnia 2009 r. wynika, że A. D. pod wpływem alkoholu również był agresywny i nieobliczalny.</p>		
częściowe zeznania A. P.	32-33, 204, 605	
zeznania A. B. (1)	35-36, 606	
zeznania R. D.	67-68, 334, 707v-708	
zeznania A. S.	72, 606v-607	
częściowe zeznania J. W.	136-137v, 696-700	
częściowe zeznania S. L.	139-140, 616-617	
częściowe zeznania M. L. (3)	650v-651	
zeznania B. B. (1)	253, 615v-616	

zeznania M. T.	205, 617v-618		
protokoły oględzin akt postępowań karnych wraz z kserokopiami wybranych kart	382, 383-389, 390, 391-410, 411, 412-417, 418, 419-427; 428, 429-454, 455, 456-462, 463, 464-469, 470, 471-480		
kserokopie dokumentacji medycznej M. L. (2)	142		
protokół oględzin akt postępowania sądowego Alk 25/14 dot. M. L. (2)	231,232-243		
M. L. (2) groziła A. D. pozbawieniem życia. Kilkanaście dni później, w dniu 7 grudnia 2018 r. A. D. skończywszy pracę około 14:00, udał się do mieszkania zajmowanego wspólnie z M. L. (2). Po wspólnej libacji alkoholowej i kłótni, A. D. usiadł w fotelu, nie był agresywny. Oskarżona wychodząc z pomieszczenia skierowała się do łazienki po nóż kuchenny, za którego pomocą w dniu 7 grudnia 2018 r. w S., w zamiarze bezpośrednim, działając pod wpływem alkoholu zadała mu cios po prawej stronie klatki piersiowej, wysoko między obojczykiem a brodawką sutkową. Cios został zadany z przynajmniej średnią siłą, powodując powstanie rany klutej górnej części klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, który to	wyjaśnienia M. L. (2)	88-91, 98-99	

cios drażył głęboko w obręb tułowia kanałem o długości około 15 cm i spowodował przekłucia przestrzeni międzyżebrowej pomiędzy trzecim a czwartym żebrem z nacięciem chrząstki czwartego żebra na długości około 1,5 cm, całej grubości płata dolnego płuca prawego, prawej kopuły przepony oraz górnej części prawego płata wątroby, co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego.

A. D. po tym, jak został ugodzony nożem zadzwonił o godz. 18:22 do A. B. (1) z prośbą o pomoc, zwracając się do niego słowami "A., ratuj mi życie, mam nóż w piersi". A. B. (1) od razu po rozmowie tj. o godz. 18:23, zadzwonił na numer alarmowy 112, wskutek czego na miejsce zdarzenia dotarły m.in. służby ratunkowe, po czym o 18:26 ponownie zadzwonił do A. D. poinformować, go że pomoc już jedzie i wraz z żoną pojechał na miejsce zdarzenia, gdzie powiadomił o zdarzeniu M. K.. W tym czasie A. D. poszedł do łazienki, gdzie leżącego, z nożem obok, znaleźli go funkcjonariusze Policji, do których następnie dołączyły służby ratunkowe.

Funkcjonariusze Policji musieli wejść do budynku siłą, po wyważeniu

<p>drzwi, gdyż oskarżona nie otworzyła im mieszkania. Oskarżona M. L. (2) utrudniała akcje ratunkową, była pod wpływem alkoholu, jej mowa była bełkotliwa. O godzinie 19:19 stwierdzono zgon A. D..</p> <p>Na narzędziu zbrodni nie ujawniono śladów linii papilarnych. Krew pobrana z brzeszczota noża należy do A. D..</p>			
Opinia biegłych J. B. i A. J. (1)	618-619		
Opinia biegłych T. G., A. K. oraz N. G.	755v-756		
zeznania A. S.	72, 606v-607		
zeznania A. B. (1)	35-36, 606		
zeznania B. B. (1)	253, 615v-616		
zeznania S. O.	64-65, 603v-604		
zeznania Z. D.	60-61, 604v-605		
opinia nr (...) *MB/AS z przeprowadzonych badań biologicznych	128a-131		
opinia sądowo- lekarska z dnia 25 kwietnia 2019 r.	368-380		
opinia sądowa psychiatryczno- psychologiczna z dnia 14 grudnia 2019 r.	730-739		

opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna uzupełniająca z 17 grudnia 2019 r.	740-741	
zeznania M. T.	205, 617v-618	
karty medycznych czynności ratunkowych	6-7	
protokół oględzin miejsca zabójstwa	12-16, 17-18	
protokół oględzin zwłok A. D.	19-22	
materiał pogładowy	24	
protokół oględzin zwłok A. D.	96	
protokół oględzin budynku mieszkalnego w S., przy ul. (...)	132-133	
protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok A. D. wraz z dokumentacją fotograficzną	161-169,178	
opinia z przeprowadzonych czynności z zakresu badań cyfrowych nośników danych wraz z nośnikiem	262-263, 264	
protokół oględzin zawartości płyty CD z danymi z telefonu komórkowego A. D.	266, 267-271	

pismo od (...) S.A.	290-291	
pismo od (...) S.A	300,364-367	
protokół oględzin rzeczy (telefon komórkowy m-ki N., zatrzymany u M. L. (2))	75-77	
protokół oględzin telefonu marki A. zabezpieczonego w trakt oględzin miejsca zdarzenia i zwłok A. D.	78-80	
wydruki z systemu policyjnego zgłoszeń	81-82	
opinia nr (...) /BJ z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych	123-126	
opinia nr (...) z przeprowadzonych badań biologicznych	128a-131	
protokół oględzin budynku mieszkalnego w S., przy ul. (...)	132-133	
protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok A. D. wraz z dokumentacją fotograficzną	161-169, 178	
opinia z przeprowadzonych czynności z zakresu badań cyfrowych nośników danych wraz z nośnikiem	262-263, 264	
pismo od (...) S.A.	299-300,364-367	

<p>opinia KR. 16/19 z badań DNA wraz z materiałem poglądowym</p>	<p>316-319, 320</p>	
<p>M. L. (1) z domu W., córka S. i J. z domu S., urodzona (...) o wykształceniu zawodowym, laborant chemiczny. Wdowa, posiadająca trójkę dzieci.</p> <p>Oskarżona została zatrzymana 7 grudnia 2018 r. o godz. 19:30. Na ciele M. L. (2) widoczne były otarcia naskórka w trzech miejscach, które spowodowały lekki uszczerbek na zdrowiu, o którym mowa w przepisie art. 157 § 2 k.k., jednakże jedynie otarcie na wardze, zgodnie z wyjaśnieniami podejrzanej pochodzi od uderzenia A. D..</p> <p>Od podejrzanej pobrano materiał porównawczy do badań, zabezpieczono rzeczy oraz dokonano oględzin jej telefonu. W dniu 8 listopada 2018 r. o godz. 01:27 oskarżona miała 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie w dniu 8 grudnia o godz. 2:05 w wyniku przeprowadzonego badania krwi, stwierdzono 1,6 promila alkoholu etylowego, natomiast o godz. 2:35 stwierdzono obecność 1,5 promila alkoholu etylowego.</p> <p>Nieleczona psychiatrycznie, neurologicznie</p>	<p>wyjaśnienia M. L. (2)</p>	<p>i</p>

<p>odwykowo. Przed zatrzymaniem nadużywała alkoholu, będąc zarówno stroną aktywną jak i bierną stosowania przemocy.</p> <p>Uzależniona od alkoholu, na co wskazuje opinia biegłych, którzy wskazali na objawy głodu alkoholowego, upośledzenie kontroli picia, objawy abstynenckie i potrzeba reintoksykacji, a także picie pomimo szkód, zawężenie repertuaru zachowań i alternatywnych źródeł przyjemności, spadek tolerancji alkoholu.</p> <p>Uzależnienie nie ma jednak znaczenia dla oceny poczytalności w odniesieniu do zarzucanego M. L. (2) czynu. W krytycznym czasie M. L. (2) nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 i § 2 k.k.</p> <p>Oskarżona ma negatywną opinią w miejscu zamieszkania.</p> <p>Dotychczas niekarana sędownie.</p>			
<p>częściowe zeznania A. P.</p>	<p>32-33, 204, 605</p>		
<p>częściowe zeznania S. L.</p>	<p>139-140, 616v-617</p>		

zeznania R. D.	67-68, 334, 707v-708	
częściowe zeznania J. W.	136-137vz, 696-700	
zeznania M. T.	205v, 617v-618	
częściowe zeznania M. L. (3)	650v-651	
protokół zatrzymania	30-31	
protokół zatrzymania rzeczy	41-43	
protokół oględzin osoby M. L. (2)	38-39	
protokół zatrzymania rzeczy	41-43	
protokół z przebiegu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym	46	
obdukcja sądowo- lekarska M. L. (2)	143-144	
protokoły badań krwi M. L. (2) na zawartość alkoholu	337-338, 340- 341	
obdukcja sądowo- lekarska M. L. (2)	143-144	
opinia sądowo- psychiatryczna z dnia 18 stycznia 2019	188-193	
opinia sądowa psychiatryczno- psychologiczna z dnia 14 grudnia 2019 r.	730-739	

opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna uzupełniająca	740-741	
Opinia zespołu białych : T. G., A. K. oraz N. G.	755v-756	
opinia w przedmiocie uzależnienia M. L. (2)	502-504	
protokół oględzin rzeczy (telefon komórkowy m-ki N., zatrzymany u A. D.)	78-80	
protokół pobrania materiału porównawczego od M. L. (2)	40	
obdukcja sądowo-lekarska M. L. (2)	143-144	
opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 18 stycznia 2019	188-193	
wywiad kuratora sądowego	215-218	
opinia KR.l 1/19 z badań DNA wraz z materiałem poglądowym	223-227, 228	
protokoły badań krwi M. L. (2) na zawartość alkoholu	337-338, 340- 341	
protokół oględzin rzeczy zatrzymanych od M. L. (2) w dniu 8 grudnia 2018 r. wraz z dokumentacją fotograficzną	342-343, 345-346	

opinia w przedmiocie uzależnienia M. L. (2) od alko sporządzona dla potrzeb postępowania III RNs 52/18	502-504		
karta karna	93		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia M. L. (2) z dnia 9 grudnia 2018 r. oraz przed Sądem na posiedzeniu aresztowym z dnia 10 grudnia 2018 r.	Wyjaśnienia oskarżonej złożone w dniu 9 grudnia 2018 r. /k. 88-91/ były szczerze i spontaniczne, a nadto charakteryzowały się logicznym charakterem i były bardzo szczegółowe. Oskarżona opisała zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i sposób życia	

przed jego popełnieniem, zademonstrowała nawet, w które miejsce wbiła nóż pokrzywdzonemu i wyjaśniła, że zadała jeden cios, co jest zgodne z opinią biegłych. Jednocześnie wskazała, że byli sami w mieszkaniu i, że po zdarzeniu A. D. dzwonił przez telefon, co również zostało potwierdzone zarówno przez świadków- A. B. (1) i B. B. (1) jak i protokołu oględzin telefonu i protokołu oględzin zawartości płyty CD z danymi z telefonu A. D., danymi (...). Sąd przypisuje wyjaśnieniom walor wiarygodności jedynie w części. Sąd bowiem nie daje wiary oskarżonej, że dokonała tego w ramach obrony koniecznej, ponieważ mógł ją uderzyć, ponieważ jak sama wyjaśniała, pokrzywdzony nie był agresywny i siedział spokojnie w fotelu. Nadto użycie noża i wbicie go w okolice klatki piersiowej było niewspółmierne do kłótni słownej, która miała miejsce pomiędzy ww., do których bardzo często dochodziło pomiędzy oskarżoną z pokrzywdzonym, zresztą jak do samego używania przemocy fizycznej. Nadto pokrzywdzony nie był w posiadaniu żadnego niebezpiecznego narzędzia, natomiast M. L. (2) udała się specjalnie do innego pomieszczenia, z którego zabrała nóż i udała

się do miejsca, w którym przebywał pokrzywdzony, z zamiarem spełnienia swojej wcześniejszej prośby pozbawienia go życia. A. D. w chwili zadawania ciosu przez oskarżoną siedział na fotelu i nie był agresywny, jak wyjaśniła M. L. (2). Sąd nie daje też wiary oskarżonej, że nie miała zamiaru pozbawienia go życia, myśląc, że "jest wytrzymała". Przeczą temu zasady doświadczenia życiowego i zdrowego rozsądku. Sąd ma na względzie, że w krytycznym czasie oskarżona miała 44 lata, wobec czego nie sposób uznać, że zadając cios nożem w klatkę piersiową mogła nie przewidywać skutku swojego działania. Tym bardziej, że oskarżona wyjaśniła, że zrobiła to w ramach odpłaty za doznane wcześniej krzywdy.

Powyższe wyjaśnienia zostały w całości podtrzymane przez oskarżoną podczas przesłuchania aresztowego, którym to wyjaśnieniom z k. 98-99 Sąd również przyznaje walor wiarygodności. M. L. (2) na posiedzeniu przed Sądem wyjaśniła, że złożone przez nią wyjaśnienia w dniu 9 grudnia 2018 r. złożyła dobrowolnie, bez przymusu i bez presji.

		<p>Sąd nie daje wiary, że oskarżona nie chciała zabić swojego konkubenta. Tym bardziej, że jak sama wyjaśniła, nie był on agresywny przed krytycznym zdarzeniem. Opisała, że wzięła nóż z łazienki, podeszła do fotela, i stojąc na przeciwko, wbiła mu nóż w klatkę piersiową, zamachnęła się uprzednio i zadała cios z góry. Nadto zademonstrowała to przy użyciu linijki, co następnie potwierdziła na posiedzeniu aresztowym. Jednocześnie oskarżona groziła śmiercią A. D., czego obawiał się pokrzywdzony zwierając się z tego faktu A. S..</p>
<p>opinia sądowo-psychiatryczna biegłych J. B. i A. J. (1)</p>	<p>Opinia biegłych J. B. i A. J. (1) jest spójna, klarowna i konsekwentna. Sąd dzielając argumentację biegłych zarówno w opinii pisemnej jak i potwierdzone w opinii ustnej, przyjął wnioski jako własne.</p> <p>Biegle składając opinię wskazały, że to głównie stan upojenia alkoholowego wyzwolił agresywne zachowanie oraz wyjaśniły, że tzn. luki w pamięci są częstym zjawiskiem przy spożywaniu alkoholu. Jednocześnie podkreśliły, że często zdarza się sytuacja, że po pierwszym przesłuchaniu ludzie czegoś nie pamiętają, coś</p>	

zapominają, dlatego obecnie oskarżona może nie przyznawać się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Opinia sądowo-psychiatryczna została sporządzona przez kompetentne i upoważnione do tego osoby, po przeprowadzeniu badania ambulatoryjnego. Zgodnie z opinią M. L. (2) nie jest chora psychicznie, nie była chora psychicznie w krytycznym czasie, nie jest upośledzona umysłowo. Nie zostały stwierdzone także inne zakłócenia czynności psychicznych.

Jednocześnie zespół biegłych rozpoznał zespół uzależnienia od alkoholu oraz organiczne zaburzenia osobowości, które mają podłoże w wieloletniej toksykacji alkoholem. Biegli wskazali, że to alkohol w połączeniu z zaburzeniami charakteru był przyczyną impulsywnego, agresywnego zachowania oskarżonej ugodzenia nożem A. D. wskutek czego zmarł, co jednak nie miało wpływ u na ocenę poczytalności w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k., gdyż to głównie stan upojenia alkoholowego doprowadził do krytycznego zdarzenia. Zachowanie oskarżonej nie wynikało z uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Biegłe

	nie znalazły podstaw do konieczności zasięgnięcia opinii neurologa.	
Opinia psychiatryczno-psychologiczna zespołu biegłych T. G., A. K. oraz N. G.	<p>Opinia ustna T. G., A. K. oraz N. G. złożona przed Sądem wraz z przedstawioną opinią pisemną - są spójne, zgodne i konsekwentne. Biegli nie mają wątpliwości co do tego, że oskarżona nie ma deficytów poznawczych. Jednocześnie biegli wyjaśnili, że wątpliwości co do zaburzenia układu nerwowego wynikają z tego, że regeneracja układu nerwowego trwa przez pewien czas od zaprzestania spożywania alkoholu.</p> <p>W ocenie Sądu opinia jest wiarygodna. Została sporządzona przez kompetentne osoby. Na podstawie przeprowadzonych badań i analizy akt sprawy, dwóch specjalistów psychiatrów lek. med. T. G. i lek. med. A. K. oraz psycholog N. G. zgodnie stwierdzili, że opiniowana w czasie zarzucanego jej czynu działała pod wpływem silnego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami i nie zachodzą warunki art. 148 § 4 k.k. Zdaniem biegłych podstawowym czynnikiem wpływającym na zachowanie opiniowanej w czasie zarzucanego jej czynu było</p>	

	<p>zniesienie krytycyzmu i utrata kontroli wynikające z prostego upojenia alkoholowego.</p> <p>Ponadto biegli stwierdzili, że u oskarżonej nie rozpoznano choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, organicznych zaburzeń osobowości a także innych istotnych orzeczniczo zaburzeń. Nadto orzekli, że tempore criminis oskarżona nie miała zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.)</p>	
zeznania A. S.	<p>Zeznania A. S. zasługują na wiarę. Świadek nie ubarwiał, wskazując na obopólne stosowanie przemocy przez pokrzywdzonego i oskarżoną oraz spożywanie przez nich alkoholu. Świadek rozgraniczył okoliczności, których był naocznym świadkiem od tych, o których dowiedział się od pokrzywdzonego A. D. m.in. wskazując, że oskarżona na dwa tygodnie przed krytycznym zdarzeniem wyraziła zamiar zabicia A. D., wskazując tę okoliczność przy pierwszym przesłuchaniu na etapie postępowania przygotowawczego.</p>	

	<p>Świadek zeznał, że pokrzywdzony powiedział mu osobiście o tym, że oskarżona groziła mu pozbawieniem życia, używając przy tym słów powszechnie uważanych za wulgarne.</p>	
zeznania A. B. (1)	<p>Zeznania A. B. (1) cechują się konsekwencją i spójnością. Świadek niczego nie ubarwiał przedstawiając okoliczności tak jak je zapamiętał. Przedstawione przez niego okoliczności znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym z zeznaniami B. B. (1), w protokole oględzin telefonu i informacją uzyskanym od firm sieci telefonicznej.</p>	
zeznania S. O.	<p>Oceniając zeznania świadka S. O., Sąd uznał je za spójne i konsekwentne. Fakt pominięcia podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym informacji o znajdującym się nożu przy A. D., w żaden sposób nie wpływa na ich wiarygodność. Świadek nie miał podstaw do składania zeznań niezgodnych z prawdą. Zeznania są ponadto zgodne z zeznaniami A. B. (1) a także Z. D., z którym to zjawił się w miejscu zdarzenia.</p>	

zeznania Z. D.	<p>Zeznania Z. D. są konsekwentne i spójne. Świadek niezwiązany ze stronami opisał czynności służbowe, które podjął w miejscu krytycznego zdarzenia, w tym ujawnił w domu, jedynie oskarżoną i zmarłego A. D.. Wskazał także, że musiał wyrwać zamek, by dostać się do środka, gdyż oskarżona nie wpuściła ich do domu, a następnie utrudniała akcje ratunkową. Wprawdzie nie był w stanie zrozumieć chaotycznych wypowiedzi oskarżonej, gdyż była w stanie nietrzeźwości, niemniej jednak jego zeznania pozwoliły Sądowi ukazanie okoliczności po krytycznym zdarzeniu. Zeznania świadka znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach S. O..</p>	
zeznania M. T.	<p>Zeznania M. T. zasługują na wiarę. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności. Świadek wskazał rozmowę z A. B. (2), co znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach świadka i szczerze przyznał, że oskarżona i A. D. "byli wiecznie pijani", nie próbując pokazywać oskarżonej w lepszym świetle, niż miało to miejsce w rzeczywistości.</p>	
zeznania B. B. (1)	<p>Zeznania B. B. (1) są spójne, jasne i rzeczowe. Wprawdzie świadek nie słyszała</p>	

	<p>rozmowy przeprowadzonej przez pokrzywdzonego z A. B. (1), ale była pierwszą osobą, której świadek od razu po rozmowie przekazał jej treść. Jednocześnie B. B. (1) zeznała, że pokrzywdzony opisywał jej impulsywne relacje z konkubiną, prosząc czasami o pomoc medyczną, po zadanych przez oskarżoną obrażeniach.</p>	
zeznania A. P.	<p>Zeznania zasługują w części na wiarę. A. P. nie była świadkiem bezpośredniego zdarzenia, ale potwierdziła, że A. B. (1) powiadomił jej męża, że A. D. ma wbity nóż. Jednocześnie Sąd nie daje wiary zeznaniom A. P. w zakresie, w którym twierdzi, że słyszała jedynie krzyki A. D., przedstawiając swoją siostrę M. L. (2) jako ofiarę przemocy pokrzywdzonego. Sąd ma na względzie, że nie było to przedmiotem zeznań na etapie postępowania przygotowawczego, i dopiero przed Sądem świadek, zapewne zdając sobie sprawę z konsekwencji groźących oskarżonej, próbowała przedstawić ją w innym świetle, celem wymierzenia oskarżonej niższej kary. W ocenie Sądu po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, fakt stosowania przemocy i</p>	

	<p>awantur przez obie strony jest bezsporny. Wynika on zarówno z początkowych wyjaśnień oskarżonej jak i zeznań A. B. (1), który zeznał, że wiele razy widział jak pod wpływem alkoholu oskarżona kopała pokrzywdzonego lub biła rękoma po całym ciele. Na podstawie uzyskanej dokumentacji, nie sposób także uznać, że to przez A. D. oskarżona zaczęła spożywać alkohol, gdyż już z byłym mężem dochodziło do awantur i nadużywania alkoholu.</p>	
zeznania R. D.	<p>Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom R. D.. Świadek nie miał wprawdzie wiedzy na temat krytycznego zdarzenia, jednakże przedstawił stosunki panujące pomiędzy oskarżoną a A. D. przed krytycznym zdarzeniem i potwierdził, że A. D. był praworęczny. Świadek nie próbował przedstawić swojego brata w lepszym świetle, szczerze przyznając, że obydwójce bili się nawzajem.</p>	
zeznania J. W.	<p>Zeznania J. W. zasługują na wiarę jedynie w części. Sąd ma w polu widzenia, że świadek jest matką oskarżonej wobec czego Sąd bierze je pod uwagę z wielką ostrożnością. Nie jest możliwym, że świadek nie miała wiedzy, że jej córka ma problemy z alkoholem i stosowaniem przemocy,</p>	

	<p>mieszkając nieopodal i obserwując sytuację przez wiele lat. Świadek nie miała wiedzy na temat zdarzenia, ani także na temat gróźb oskarżonej.</p>	
<p>zeznania S. L.</p>	<p>Zeznania S. L. zasługują częściowo na wiarę, gdyż z uwagi na więź dziecka z matką Sąd potraktował je z dużą ostrożnością. Sąd ma na uwadze akta spraw karnych oraz zeznania osób niespokrewnionych z oskarżoną, którzy wskazali na obopólne stosowanie przemocy oraz wszechobecny alkohol. Świadek nie miał wiedzy na temat krytycznego zdarzenia.</p>	
<p>zeznania M. L. (3)</p>	<p>Zeznania M. L. (3) zasługują na wiarę jedynie w części. Sąd nie kwestionując zamiaru świadka, ma na względzie, że jest córką oskarżonej, dodatkowo mieszkającą od lat poza domem, wobec czego świadek ma ograniczoną wiedzę na temat rzeczywistych stosunków pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym. M. L. (3) nie miała wiedzy o zdarzeniu, opisała jedynie charakter związku (...) z A. D., jednakże jako córka oskarżonej, przedstawiła ją, jako ofiarę przemocy ze strony A. D., a jak wynika z zeznań pozostałych świadków była ona stroną zarówno bierną jak i czynną. Nadto świadek nie miał wiedzy na temat</p>	

	zdarzeń z krytycznego dnia.	
Opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych	Dowód nie budzi wątpliwości. Opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych została sporządzona przez upoważniony podmiot, zgodnie z wymogami, opatrzona pieczęcią i podpisem biegłego laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji we W. B. J.. Jednoznacznie stwierdzono, że na nożu nie ujawniono śladów linii papilarnych.	
opinia sądowo-psychiatryczna	Opinia dwóch biegłych psychiatrów opinia z dnia 18 stycznia 2019 r. nie budzi wątpliwości. Opinia jest jasna i w sposób wyczerpujący wyjaśnia wszystkie kwestie związane z oceną oskarżonej. Biegli stwierdzili, że M. L. (2): 1. Nie jest chora psychicznie w rozumieniu psychozy obecnie i nie była chora psychicznie w krytycznym czasie. 2. Nie jest upośledzona umysłowo. 3. Nie stwierdzamy u opiniowanej innych zakłóceń czynności psychicznych, które mogłyby mieć znaczenie orzecznicze w niniejszej sprawie.	

4. Stwierdzono zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu oraz organiczne zaburzenia osobowości. O uzależnieniu świadczy picie ciągami alkoholowymi, utrata kontroli picia, objawy abstynencyjne po odstawieniu alkoholu, spadek tolerancji, palimpsesty.

5. Zaburzenia osobowości manifestują się w zakresie intelektualnej kontroli emocji i zachowania (tj. drażliwość, impulsywność) oraz kierowaniem się doraźną motywacją i zaspokajaniem doraźnych potrzeb.

6. W krytycznym czasie badana była w stanie typowego upojenia alkoholowego w przebiegu ciągu alkoholowego. Badana zna swoją reakcję na alkohol, potrafi przewidzieć skutki jego działania.

7. Stan upicia modyfikował zachowanie podejrzanej, ułatwił wyzwolenie zachowań agresywnych

8. Uzależnienie nie ma znaczenia dla oceny poczytalności w odniesieniu do zarzucanego czynu.

W krytycznym czasie M. L. (2) nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym

	<p>ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 i § 2 k.k.</p>	
<p>opinia sądowo- lekarska z dnia 24 kwietnia 2019 r.</p>	<p>Opinia sądowo- lekarska z dnia 24 kwietnia 2019 r. zasługuje na wiarygodność. Opinia obejmuje przebieg zdarzenia, mechanizm powstania obrażeń:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Cios spowodował powstanie rany klutej górnej części klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, który spowodował przekłucia przestrzeni międzyżebrowej pomiędzy trzecim a czwartym żebrem z nacięciem chrząstki czwartego żebra na długości około 1,5 cm, całej grubości płata dolnego płuca prawego, prawej kopuły przepony oraz górnej części prawego płata wątroby co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego A. D..2. Rana powstała od jednokrotnego , czynnego ciosu zadanego narzędziem kończystym ostrym, mogła być zadana nożem.3. Cechy morfologiczne rany i jej kanału są typowe dla ciosu zadanego ręką osoby drugiej.	

4. Siła ciosu przynajmniej średnia.

5. Po zadanym ciosie, pokrzywdzony mógł się przemieszczać, być przytomny, rozmawiać.

6. Lokalizacja rany odpowiada wersji podejrzanej z dnia 9 grudnia 2018 r. i 10 grudnia 2018 r.

7. Wykluczono samobójstwo gdyż cechy rany klutej stwierdzone na ciele A. D. pozwalają na przyjęcie, że są one typowe dla obrażenia zadanego ręką osoby drugiej, cechami tymi są:

- lokalizacja rany po prawej stronie klatki piersiowej, wysoko między obojczykiem a brodawką sutkową

- obecność przekłucia odzieży w rzucie rany

- obecność nacięcia chrząstki żebrowej w kanale rany klutej

- brak nacięć lub nakłuć próbnych w okolicy rany klutej

- głęboka penetracja rany na głębokość ok 15 cm przez dwie jamy ciała z przekłuciem płuca, przepony i wątroby z kanałem biegnącym ku dołowi i do tyłu względem płaszczyzn anatomicznych ciała.

<p>protokół oględzin zwłok A. D.</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. Został sporządzony przez lekarza med. P. P. oraz prowadzącego oględziny st. sierż. M. L. (4) z Komisariatu Policji w S., został opatrzony pieczęcią i podpisem. Zawiera wszystkie elementy wymagane przepisami prawa. Protokół wskazuje opis ułożenia A. D., wykaz przedmiotów znalezionych przy nim, jego rysopis i cechy śmierci. W dowodzie z dokumentu wskazano, jako przypuszczalne użyte narzędzie przestępstwa-nóż.</p>	
<p>protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok A. D. wraz z dokumentacją fotograficzną oraz opinia ustna biegłego</p>	<p>Opinia klarowna i miarodajna. Dowód nie budzi wątpliwości. Protokół z dnia 27 grudnia 2018r. opatrzony podpisem kierownika Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...) we W. oraz dr. Ł. S.. Stwierdzono, że rana kłuta powstała od czynnego ciosu zadanego z przynajmniej średnią siłą, narzędziem kończystym ostrym np. nożem, pozostałe obrażenia powstały od działania z narzędzi tępych względnie tępokrawędzistych w mechanizmie czynnym lub biernym.</p> <p>Biegły dr n med. Ł. S. wydał opinię, w której wykluczył możliwości próby samobójczej wskazując, że cechy</p>	

rany klutej pozwalają na przyjęcie, że są one typowymi obrażeniami zadanyymi ręką drugiej osoby. Biegły wskazał, że lokalizacja rany klutej, przebieg i jej głębokość odpowiada wersji wyjaśnień oskarżonej z dnia 9 grudnia 2018 r. i 10 grudnia 2018 r.

Wyjaśnienia biegłego Ł. S. (k. 649v-651), który dokonywał sądowo-lekarskiej sekcji zwłok zasługują na wiarę. Biegły potwierdził wiarygodność pierwszej wersji wydarzeń podaną przez oskarżoną z obrazem sekcyjnym, a mianowicie to, że zadała pojedynczy cios w górną część klatki piersiowej z zamachem z góry, w sytuacji kiedy pokrzywdzony siedział, a ona znajdowała się naprzeciwko niego. Jednocześnie biegły wskazał, że przekucie żeber oraz przebieg kanału przemawia za uznaniem, że cios musiał zostać zadany przez inną osobę, wykluczając tym samym możliwość samobójstwa. Biegły zdecydowanie wskazał, że rana została zadana ręką osoby drugiej bez możliwości samobójstwa lub nadziania się na narzędzie kończystostre przez pokrzywdzonego.

protokół oględzin miejsca zabójstwa

Protokół nie budzi wątpliwości. Zawiera opis

	posesji i miejsca zbrodni, odnalezienia A. D. w łazience, w protokole wskazano również m.in., że przy nodze umywalki ujawniono nóż, na którego ostrzu ujawniono ślady brunatno- czerwone oraz telefon A. D., ślady na fotelu i w pomieszczeniu.	
protokół zatrzymania rzeczy od M. L. (2)	Dowód nie budzi wątpliwości- od oskarżonej zatrzymano ubrania, które miała założone podczas popełnienia przestępstwa oraz aparat telefoniczny.	
protokół pobrania materiału porównawczego	Dowód nie budzi wątpliwości. Protokół wskazuje pobranie materiału porównawczego od oskarżonej M. L. (2) ze słuzówek policzków na aplikator z zestawu do pobierania DNA.	
protokół oględzin osoby M. L. (2)	Dowód nie budzi wątpliwości.	
opinia z przeprowadzonych badań biologicznych	Opinia z dnia 29 stycznia 2019 r. nie budzi najmniejszych wątpliwości. Została opatrzona pieczęcią i podpisem biegłego laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji we W. M. B.. Dokonana przez upoważniony i kompetentny podmiot. Po szczegółowych i kompleksowych oględzinach, pobrano wymazy z narzędzia	

		zbrodni nóż. Na próbce pobranej z brzeszczotu noża stwierdzono krew ludzką.	
protokół alcosensora	użycia	Dowód nie budzi wątpliwości. Zgodnie z przepisami prawa dokonano pomiaru w dniu 8 grudnia 2018 godz. 01:27. Na podstawie badania wykazano 0,94 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu.	
protokoły badań krwi M. L. (2) na zawartość alkoholu		Dowód nie budzi zastrzeżeń. Zgodnie z wymogami pobrano od oskarżonej krew. Badanie przeprowadzono zgodnie z procedurą badawczą. Dowód potwierdził fakt, że w dniu 8 grudnia o godz. 2:05 u oskarżonej stwierdzono obecność 1,6 promila alkoholu etylowego, zaś o godz. 2:35 1,5 promila alkoholu etylowego.	
protokół oględzin zwłok A. D. z oświadczeniami biegłych		Dowód nie budzi zastrzeżeń. Stwierdzono czynny uraz zadany ręką osoby drugiej. Nadto pobrano ze zwłok A. D. z przeznaczeniem do badań specjalistycznych m.in. krew z gałki ocznej, wymazy, wycinki z narządów wewnętrznych. Sporządzony zgodnie z przepisami prawa. Opatrzony podpisem i pieczęcią biegłego i prokuratora.	

<p>obdukcja sądowo- lekarska M. L. (2)</p>	<p>Dowód nie budzi zastrzeżeń. Badanie przeprowadzone przez lek. med. P. P. w Komisariacie Policji w S. w nocy z dnia 7 na 8 grudnia 2018 r. Wskazano, że mowa oskarżonej była nieco bełkotliwa oraz dokonano zbadania oskarżonej M. L. (2). Stwierdzono otarcie naskórka w trzech miejscach, co stanowi lekki uszczerbek na zdrowiu.</p>	
<p>opinia z przeprowadzonych badań biologicznych</p>	<p>Opinia z dnia 29 stycznia 2019 r. nie budzi najmniejszych wątpliwości. Została opatrzona pieczęcią i podpisem biegłego laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji we W. M. B.. Na próbce pobranej z brzeszczotu noża stwierdzono krew ludzką.</p>	
<p>protokół oględzin zwłok A. D. z oświadczeniami biegłych K 123-126</p>	<p>Dowód nie budzi zastrzeżeń. Stwierdzono czynny uraz zadany ręką osoby drugiej. Nadto pobrano ze zwłok A. D. z przeznaczeniem do badań specjalistycznych m.in. krew z gałki ocznej, wymazy , wycinki z narządów wewnętrznych. Sporządzony zgodnie z przepisami prawa. Opatrzony podpisem i pieczęcią biegłego i prokuratora.</p>	

<p>karty medycznych czynności ratunkowych</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. Dowód opisuje czynności podjęte w dniu krytycznego zdarzenia tj. 7 grudnia 2018 r. Zabezpieczenie rany klutej klatki piersiowej, opis podjętych czynności ratunkowych opatrzony pieczęcią i podpisem.</p>	
<p>opinia z badań DNA wraz z materiałem pogładowym</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. Dowód z opinii KR.I 1/19 z dnia 12 lutego 2019 r. nie budzi wątpliwości. Stwierdzono obecność krwi ludzkiej A. D., nie znaleziono materiału dowodowego od M. L. (2). Badanie wykonano zgodnie z procedurą badawczą przez uprawnione osoby, specjalistów tj. dr B. B. (2), mgr A. J. (2), technika (...), diagnostę laboratoryjnego prof. Dr hab. T. D. i diagnostę laboratoryjnego mgr A. L..</p>	
<p>opinia z badań DNA wraz z materiałem pogładowym</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. W opinii KR. 16/19 z dnia 15 marca 2019 r. stwierdzono obecność krwi ludzkiej, zgodność z krwią A. D., tym samym krew nie pochodzi od M. L. (2), co znajduje odzwierciedlenie w stanie faktycznym, biorąc pod uwagę brak świeżych urazów u M. L. (2).</p>	
<p>materiał pogładowy</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości, jednak jest jedynie dowodem</p>	

	<p>pomocniczym, który zawiera 153 zdjęcia oraz 4 filmy w postaci plików video z miejsca zdarzenia.</p>	
<p>opinia z przeprowadzonych czynności z zakresu badań cyfrowych nośników danych wraz z nośnikiem</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości.</p>	
<p>wydruki z systemu policyjnego dot. zgłoszeń</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. Wydruki z systemu policyjnego dot. zgłoszeń wskazują na zgłoszenie zabójstwa o 18:17:35 na numer 112 z informacją, że mężczyzna ma wbity nóż.</p>	
<p>protokół oględzin telefonu</p>	<p>Protokół oględzin telefonu marki N. nie budzi zastrzeżeń. Stwierdzono, że z telefonu dzwoniono na numer alarmowy.</p>	
<p>protokół oględzin telefonu</p>	<p>Protokół oględzin telefonu marki A. zabezpieczonego w trakcie oględzin miejsca zdarzenia i zwłok A. D. nie budzi wątpliwości. Z protokołu wynika, że z numeru dzwoniono na numer alarmowy 112 o godz. 18:18, zaś o 18:34 do A. B. (1).</p>	
<p>protokół oględzin zawartości płyty CD z danymi z telefonu komórkowego marki A.</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości. Przedstawia wykaz połączeń dokonanych po ugodzeniu nożem A. D. przez oskarżoną i próbę uzyskania pomocy. Wykaz połączeń znajduje odzwierciedlenie w</p>	

	zeznaniach A. B. (1) oraz B. B. (1).	
odpowiedź (...) S.A.	Dowód nie budzi wątpliwości. Przedstawia wykaz połączeń oraz czas ich trwania, w tym połączenia na numer alarmowy 112, znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.	
odpowiedzi (...) S.A	Dowód nie budzi wątpliwości. Przedstawia wykaz połączeń i znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.	
wywiad sędowego kuratora	<p>Dowód bez zastrzeżeń. W wywiadzie stwierdzono, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oskarżona posiada trójkę dzieci: syna S. L., ur. (...), córkę M. L. (3) ur. (...) oraz córkę W. L. ur. (...) Dzieci oskarżonej zostały umieszczone w Domu Dziecka w K.. 2. Po śmierci męża, oskarżona związała się z A. D., z którym od samego początku spożywała alkohol - mieszkali wspólnie, mieszkanie o niskim standardzie, od około 2 lat odcięty dopływ energii - notorycznie nadużywali alkoholu. 3. A. D. był osobą agresywną, rodzice oskarżonej wielokrotnie wzywali organy ścigania, jednakże M. L. (2) 	

	<p>ukrywała negatywne zachowania A. D., a w sprawach karnych wykonawczych pisała mu odwołania od warunkowego zwolnienia, gdyż był kilkakrotnie karany o czyny z art. 190 § 1 k.k. wobec rodziców podejrzanej.</p> <p>4. W związku panowała zazdrość i liczne konflikty.</p> <p>5. Oskarżona od wielu lat niepracująca, uzależniona od alkoholu - SR w Oławie III Wydział Rodzinny i Nieletnich dwukrotnie orzekał obowiązek leczenia odwykowego w warunkach stacjonarnych, którego nie podjęła - chodziła na terapię niestacjonarną - miała niechętny stosunek do leczenia odwykowego.</p>	
<p>kserokopie dokumentacji medycznej M. L. (2) - dokumentacja z 2012</p>	<p>Dowód nie budzi wątpliwości, nie był także kwestionowany w czasie postępowania.</p>	
<p>opinia w przedmiocie uzależnienia M. L. (2)</p>	<p>Dowód bez zastrzeżeń. Opinia przedstawia wyniki badania przeprowadzonego w Zakładzie Karnym w dniu 4 kwietnia 2019 r. Zgodnie rozpoznano uzależnienie spowodowane używaniem alkoholu, na które wskazują objawy głodu alkoholowego, upośledzenie kontroli picia, objawy abstynencyjne i potrzeba reintoksykacji, picie pomimo szkód, zawężenie</p>	

	repertuaru zachowań i alternatywnych źródeł przyjemności, spadek tolerancji alkoholu.	
protokół oględzin akt postępowania sądowego	<p>Protokół nie budzi zastrzeżeń. Z dowodu wynika, że Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w dniu 6 września 2013 stwierdziła, że zarówno oskarżona jak i A. D. nie wykazują chęci na poprawę relacji między nimi i nie chcą podjąć leczenia uzależnienia. Dowód przedstawia również, że M. L. (2) twierdzi, że nie jest uzależniona. Jednocześnie już wtedy u oskarżonej zgodnie rozpoznano uzależnienie spowodowane używaniem alkoholu, na które wskazują objawy głody alkoholowego, utrata kontroli picia i objawy abstynencyjne, picie pomimo szkód, zawężenie repertuaru zachowań i alternatywnych źródeł przyjemności. Oskarżona również na rozprawie przed Sądem, która odbyła się w dniu 19 marca 2014 r. stwierdziła, że nie czuje się alkoholniczką i nie jest alkoholniczką. Sąd wydał postanowienie z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt III RNs 221/13, w którym zobowiązał oskarżoną do podjęcia leczenia odwykowego w warunkach</p>	

	stacjonarnego oddziału leczenia odwykowego.	
<p>-protokół oględzin akt postępowania karnego Ds. 2008/12 wraz z kserokopiami wybranych kart</p> <p>- protokół oględzin akt postępowania karnego Ds. 2183/13 kserokopiami wybranych kart</p> <p>- protokół oględzin akt postępowania karnego PR Ds. 1422.201/ z kserokopiami wybranych kart</p> <p>-protokół oględzin akt postępowania sądowego III Opm 33/18 ' kserokopiami wybranych kart K 455, 456-462</p> <p>- protokół oględzin akt postępowania sądowego III Nsm 159/08 z kserokopiami wybranych kart</p> <p>- protokół oględzin akt postępowania sądowego III Nsm 91/09 w kserokopiami wybranych kart</p> <p>-protokół oględzin akt postępowania sądowego III Nsm 61/11 w kserokopiami wybranych kart</p>	<p>Protokoły oględzin akt nie budzą wątpliwości. Przedstawiają sposób życia oskarżonej przed popełnieniem przestępstwa. Przy czym podważają wyjaśnienia M. L. (2) odnośnie tego, że zaczęła pić alkohol po śmierci męża. Jak wynika z pisma z dnia 30 stycznia 2007 r. na k. 429, oskarżona nadużywała już w tym czasie alkohol, do dzieci odnosiła się wulgarnie i często dochodziło do rękoczynów i awantur. M. L. (2) wychodziła z domu na cały dzień zostawiając najmłodsze dziecko bez opieki. Dowód ten zawiera również postanowienie z dnia 19 maja 2011 r., sygn. III Ns 61/11 (k. 502-504) o pozbawieniu oskarżonej władzy rodzicielskiej. Ponadto z pism z późniejszego okresu, już z czasu związku z A. D., wynika, że M. L. (2) broniła swojego konkubenta, zaprzeczając, że była ofiarą przemocy domowej. Z dowodu jednoznacznie jawi się obraz, że M. L. (2) i A. D. nie chcieli współpracować w celu poprawy swojej sytuacji życiowej.</p>	
dokumentacja medyczna	Dokumentacja medyczna przedstawiona przez obrońcę oskarżonej nie budzi wątpliwości Sądu, jednak potwierdza	

jedynie, że oskarżona doznawała obrażeń. Sąd na podstawie doświadczenia życiowego i pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego może przypuszczać, że sprawcą był zarówno A. D. jak i sama oskarżona. Niemniej jednak dokumentacja jest z okresu 2011- 2012, czyli na 6 lat przed zdarzeniem, i nie może być wytłumaczeniem dopuszczenia się zbrodni zabójstwa z zamiarem bezpośrednim. Tym bardziej, że oskarżona nie była tylko ofiarą przemocy, gdyż sama ją zadawała przez lata, uchodząc za agresywną i nieobliczalną osobę. Nadto specjalistyczne instytucje zwracały się przez lata do oskarżonej i pokrzywdzonego z chęcią pomocy w rozwiązaniu ich problemów, co nie znalazło jednak jej aprobaty. Oskarżona nie chciała zmienić swojej sytuacji, nawet wtedy gdy pozbawiono ją władzy rodzicielskiej, czy dom został spalony. Nadto nie była to pierwsza taka sytuacja, gdyż oskarżona dopuszczała się już agresji pod wpływem alkoholu, w tym także w miejscach publicznych.

2.2. ***Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów***

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia M. L. (2)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która twierdziła, że oskarżony popełnił samobójstwo oraz , że nie stosowała w stosunku do pokrzywdzonego przemocy przed krytycznym zdarzeniem. Przeczy temu zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci pierwszych dwóch wyjaśnień oskarżonej, protokołów oględzin akt spraw sądowych, zeznań licznych świadków oraz opinii biegłych. Tym samym Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonej przedstawiające całkiem inne okoliczności sprawy, stanowią jedynie przyjętą przez oskarżoną linię obrony i nie zasługują na wiarę. Wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na wiarę. Wyjaśnienia są chaotyczne i niezgodne z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Oskarżona odwołała swoje wcześniejsze wyjaśnienia twierdząc, że nie zdawała sobie sprawy z powagi sytuacji. Zeznania są niewiarygodne, i przeczą im pozostałe dowody zebrane w sprawie. Nie sposób uznać za</p>	

prawdziwe, że oskarżona wymyśliła sobie przebieg zdarzenia, przyznając się do winy, w sytuacji gdy przedstawiona przez nią w pierwszych wyjaśnieniach wersja wydarzeń odpowiada prawdzie i jest zgodna z pozostałymi dowodami. Nie sposób bowiem uznać, że A. D. popełnił samobójstwo, jak próbuje imputować mu oskarżona, gdyż taka wersja wydarzeń została wykluczona w opinii pisemnej i ustnej biegłego Ł. S., który wykazał na podstawie obrażeń, że nie było to z całą pewnością możliwe. W ocenie Sądu również, nie sposób uznać, że pokrzywdzony A. D. popełnił samobójstwo, jak próbuje dowodzić oskarżona M. L. (2). Zauważyć należy, że zgodnie z opinią biegłych, cios został zadany z przynajmniej średnią siłą, ręką osoby drugiej. Wykluczono możliwość ugodzenia się nożem przez samego pokrzywdzonego. Jednocześnie nie sposób tak wnioskować mając na względzie, że oskarżona chciała wezwać pomoc medyczną celem udzielenia mu pomocy, czego jednak zaniechała. Zapewne nie miała świadomości, że A. D. przed śmiercią zdążył zawiadomić A. B. (1), o tym, że ma wbity nóż w klatkę piersiową, prosząc o uratowanie życia. Gdyby miał popełnić

		<p>samobójstwo, jak twierdzi oskarżona, poprosiłby o pomoc swoją konkubinę, M. L. (2) o wezwanie pomocy ratunkowej, nie zaś swojego pracodawcę. Tym bardziej, że można przewidywać, że w stanie w którym się znajdował wymagało to od niego dużego wysiłku. Nadto biegły wykluczył możliwość powstania rany klutej klatki piersiowej od ręki denata. Tym samym Sąd uznał, że późniejsze wyjaśnienia oskarżonej stanowią jedynie przyjętą linię obrony.</p>
<p>opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych</p>	<p>Opinia okazała się nieprzydatna, ponieważ na nożu nie ujawniono śladów linii papilarnych. Opinia wskazała jedynie, że znajdujące się na nożu brunatno- czerwone plamy mogą pochodzić od krwi. Dowód nie budzi wątpliwości. Opinia została sporządzona przez biegłego laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji we W. B. J..</p>	
<p>Opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii M. S.</p>	<p>Opinia biegłej z zakresu psychologii M. S. nie znalazła odzwierciedlenia w sprawie. Biegła wskazywała bowiem, konieczność przyjęcia zastosowania art. 31 § 2 k.k., kwestionując tym samym wcześniej wydaną opinię biegłych. Opinia M. S. nie znalazła potwierdzenia w wydanej w następstwie</p>	

	<p>jej kolejnej opinii sądowej psychiatryczno-psychologicznej z dnia 14 grudnia 2019 r. oraz uzupełniającej z dnia 17 grudnia 2019 r. przeprowadzonej przez zespół biegłych T. G., A. K. oraz N. G..</p>	
<p>opinia sądowo psychiatryczna z dnia 21 października 2019 r., sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu psychologii M. S.</p>	<p>Opinia nie została potwierdzona późniejszą opinią zespołu biegłych. Została wręcz podważona. Sąd nie uznał zatem, że czynnikiem determinującym zachowanie oskarżonej było organiczne uszkodzenie o.u.n. Na podstawie wyników przesiewowych testów neuropsychologicznych nie można podejrzewać nabytego, czy wtórnego obniżenia funkcji poznawczych. Stwierdzono także brak zmian (...). Również test Pamięci Wzrokowej B. nie wskazuje na występowania zmian w (...). Zostało to również zanegowane w ustnej opinii biegłych na rozprawie w dniu 21 stycznia 2020 r., gdzie biegli T. G., A. K. i N. G. wyjaśnili, że na podstawie przeprowadzonych badań psychologicznych praktycznie w 100% wykluczają uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego. Biegła ewidentnie wkroczyła w zakres wiedzy specjalistycznej z zakresu psychiatrii.</p>	

zeznania I. B. (2)	Zeznania nieprzydatne. Świadek nie miała wiedzy o zdarzeniu ani o okolicznościach śmierci A. D..		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. L. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>I. Sprawstwo i wina oskarżonej.</p> <p>Zgodnie z pierwszymi wyjaśnieniami oskarżonej, którym Sąd przypisał walor wiarygodności oraz sekcją zwłok, w którym stwierdzono, że charakter rany przemawia za czynnym urazem zadany ręką osoby drugiej (nikogo więcej nie było na miejscu zdarzenia prócz oskarżonej i pokrzywdzonego A. D.), wina i sprawstwo oskarżonej nie budzą najmniejszych wątpliwości Sądu. Opinia dr n. med. Ł. S. oraz kierownika Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej potwierdziły, że rana kluta powstała od</p>			

czynnego ciosu zadanego z przynajmniej średnią siłą narzędziem kończystym ostrym np. nożem.

Oskarżona już przed krytycznym zdarzeniem stosowała przemoc przeciwko pokrzywdzonemu, kopiąc go i bijąc rękoma. Pokrzywdzony przed zdarzeniem obawiał się, że oskarżona go zabije. Oskarżona na kilkanaście dni przed zdarzeniem, groziła oskarżonemu śmiercią, o czym zeznał A. S., któremu tą informację przekazał pokrzywdzony. Również A. B. (1), u którego dorywczo pracował pokrzywdzony zeznał, że A. D. zwierzał mu się, że obawia się, że M. L. (2) go w końcu zabije. Jednocześnie Sąd ma na względzie, że oskarżona miała możliwość zapobieżenia skutkowi swojego czynu, czego jednak nie zrobiła, pomimo podjętej próby wezwania pomocy. Nawet po przyjeździe Policji nie otworzyła im drzwi, które finalnie musieli otworzyć siłą, by móc wejść do środka. Nadto utrudniała przeprowadzenie akcji ratunkowej, przez co koniecznym było wezwanie dodatkowej pomocy.

Pomimo, że na brzeszczocie noża nie ujawniono linii papilarnych, a jedynie krew należąca do A. D.

fakt ten, w żaden sposób nie przemawia to, za tym, że oskarżona nie dopuściła się zabójstwa A. D.. Zauważyć należy przede wszystkim, że oskarżona z pokrzywdzonym przebywali sami w mieszkaniu. Nikt poza nimi nie był obecny w tym dniu w mieszkaniu w S., które wspólnie zajmowali. Nadto drzwi były zamknięte od wewnątrz. Jednocześnie oskarżona przy pierwszych dwóch przesłuchaniach opisała przebieg zdarzenia, który został potwierdzony przez biegłych jako możliwy i wysoce prawdopodobny. Ponadto wbrew późniejszym wyjaśnieniom oskarżonej, że było to samobójstwo, zostało to jednoznacznie wykluczone na podstawie opinii biegłego, której Sąd przypisał walor wiarygodności i która nie budziła wątpliwości. Wykluczono również nadzianie się na nóż, bez udziału woli pokrzywdzonego i działania osoby trzeciej. Nadto, gdyby ugodzenia nożem dokonała osoba trzecia, A. D. zapewne powiadomiłby o tym fakcie A. B. (1), z którym rozmawiał telefonicznie po zadanych ciosach nożem. Pokrzywdzony jednak, zapewne z uwagi na relację z oskarżoną, nie powiedział przez kogo został ugodzony nożem.

Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie to alkohol, który spożywała oskarżona spowodował u niej zmniejszoną kontrolę intelektualną nad zachowaniem, które doprowadziło do krytycznego zdarzenia. Gdyby oskarżona nie była w stanie upojenia alkoholowego, do zdarzenia mogłoby nie dojść, mogłaby bowiem zapanować nad swoim zachowaniem i nie zrealizować zamiaru zabicia A. D.. To w wyniku działania alkoholu, M. L. (2) miała zmniejszoną kontrolę nad zachowaniem. Nie można jednak zapomnieć, że oskarżona знаła swoją reakcję na alkohol, nie była to dla niej sytuacja nowa, tylko kolejna, powtarzalna. W przeszłości przez wiele lat, wielokrotnie dochodziło pomiędzy nimi do konfliktów i zachowań agresywnych wobec siebie w czasie stanów upicia. W krytycznym czasie doszło do kolejnego drobnego konfliktu. Oskarżona mogła zatem przewidzieć skutki nadużywania alkoholu, tym bardziej mając na względzie wcześniejsze myśli o zabiciu swojego konkubenta. Niemniej jednak w dniu krytycznego zdarzenia M. L. (2) była w stanie upicia alkoholowego, w przebiegu ciągu

alkoholowego, co doprowadziło do realizacji zamiaru pozbawienia życia A. D..

T. criminis oskarżona nie miała zniesionej ani znacznie ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem - nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

II. Analiza materiału dowodowego i poczynione ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują, że doszło do wyczerpania czynu zabronionego z art. 148 § 1 k.k. W przedmiotowej sprawie przyczyny zdarzenia, tło i przebieg zajścia, kierunek i umiejscowienie ciosu skierowanego w okolice klatki piersiowej A. D. oraz rodzaj użytego narzędzia (nóż) zestawione z zachowaniem oskarżonej przed popełnieniem czynu (groźby pozbawienia życia, przemoc, nadużywanie alkoholu) jak i po jego popełnieniu (zaniechanie udzielenia pomocy, nie otworzenie drzwi służbom, utrudnianie akcji ratunkowej) oraz istniejącą relację oskarżonej M. L. (2) z pokrzywdzonym A. D., w sposób niebudzący najmniejszych wątpliwości wskazują, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia A. D..

Istotą zabójstwa (art. 148 k.k.) pozostaje umyślne spowodowanie śmierci. Zabójstwo jest typem przestępstwa skutkowego (materialnego), którego skutkiem jest spowodowanie zgonu drugiego człowieka, czyli trwałego, nieodwracalnego ustania czynności mózgu lub nieodwracalnego zatrzymania krążenia. Istotą umyślności jest zamiar popełnienia czynu zabronionego. Dokonanie przestępstwa zabójstwa następuje natomiast dopiero w chwili zaistnienia skutku w postaci śmierci człowieka, przy czym warunkiem odpowiedzialności pozostaje ustalenie związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem sprawcy (działaniem lub zaniechaniem), a śmiercią człowieka. Zabójstwo jest przy tym przestępstwem umyślnym, które popełnić można w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym. Umyślne popełnienie tego przestępstwa musi mieć zatem określone podłoże intelektualne obejmujące wiedzę (zaktualizowaną w świadomości sprawcy) o okolicznościach stanu faktycznego, w jakich zabójstwo jest dokonywane. Podłożem zamiaru w obu jego postaciach jest zatem świadomość występowania

okoliczności, które stanowią swoisty kontekst dla owego chcenia lub godzenia się. Do przyjęcia, że oskarżona działała w zamiarze zabójstwa A. D. nie wystarczy zatem ustalenie, że działała ona umyślnie - chcąc zadać nawet ciężkie obrażenia ciała lub godząc się z ich zadaniem - lecz konieczne jest wykazanie, że zamiarem obejmowała także śmiertelny skutek.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy nie sposób uznać odmiennie, biorąc pod uwagę rodzaj użytego narzędzia, godzenie nim w ważny dla życia ludzkiego organ ciała oraz głębokość zadanego przez oskarżoną ciosu a także okoliczności strony podmiotowej jak osobowość oskarżonej, jej usposobienie, poziom umysłowy, reakcje emocjonalne, zachowanie i stosunek do A. D. przed krytycznym zdarzeniem i wyrażenie werbalne zamiaru zabicia go na kilkanaście dni przed zdarzeniem. Działanie oskarżonej M. L. (2) bez wątpienia zatem charakteryzowało się umyślnością.

Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia działania w zamiarze ewentualnym. Mając na uwadze okoliczności sprawy, oskarżona ewidentnie dopuściła się przestępstwa zabójstwa w

zamiarze bezpośrednim. Oskarżona już przed krytycznym zdarzeniem wyrażała zamiar pozbawienia życia swojego konkubenta. Jednocześnie pod wpływem alkoholu oskarżona zachowywała się agresywnie, i nie kontrolowała swojego zachowania, stosując przemoc wobec pokrzywdzonego- nawet w miejscach publicznych nie potrafiła panować nad swoją agresją. Nadto swoim zachowaniem oskarżona wywołała uzasadnione obawy pozbawienia życia u A. D., który informował inne osoby o obawie ich realizacji przez oskarżoną. U M. L. (2) alkohol w połączeniu z czynnikami charakterologicznymi, doprowadził do realizacji zamiaru poprzez ugodzenie A. D. nożem w okolicę klatki piersiowej. Zauważyć należy, że pomiędzy ww. doszło do zwykłej sprzeczki, jakich miało miejsce wiele w przeszłości. Niemniej jednak oskarżona w krytycznym dniu, zdecydowała się użyć noża i działając z zamiarem bezpośrednim spowodowania śmierci A. D., ugodziła w niego, pomimo, iż siedział on spokojnie w fotelu, nie będąc agresywnym. W tym celu podjęła działania zmierzające bezpośrednio do realizacji swojego zamiaru. Pomimo tego, iż A. D. nie zachowywał

się agresywnie, poszła do innego pomieszczenia, z którego zabrała nóż, którym następnie ugodziła konkubenta. Nawet jak służby ratunkowe udzielały pomocy A. D., oskarżona przeszkadzała im w wykonywaniu czynności.

Na podstawie okoliczności zabójstwa jednoznacznie uznano, że oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia A. D.. M. L. (2) bezsprzecznie obejmowała swoim zamiarem skutek w postaci śmierci A. D.. Podejmując określone zachowanie względem A. D., oskarżona miała jednoznacznie sprecyzowaną intencję zabicia pokrzywdzonego. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy nie sposób uznać, że oskarżona mogła nie obejmować swoim zamiarem skutku jego śmierci. Świadczy o tym przede wszystkim użycie noża i umiejscowienie zadanego ciosu w klatkę piersiową oraz głębokość zadanego ciosu. Oskarżona uderzając jednokrotnie pokrzywdzonego nożem w klatkę piersiową przewidywała i godziła się na skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego. Sąd miał na względzie, że związek konkubencki pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzonym opierał

się na przemoc, a zabójstwo było kolejnym etapem działania pokrzywdzonej, która przed zdarzeniem stosowała przemoc w stosunku do pokrzywdzonego A. D.. Biorąc pod uwagę osobowość oskarżonej, stosowanie przemocy wobec oskarżonego przed krytycznym zdarzeniem oraz rodzaj użytego narzędzia i umiejscowienie ciosu, a także zachowanie po jego popełnieniu- oskarżona bowiem zaniechała udzielenia pomocy i wezwania pogotowia ratunkowego, a także nie otworzyła drzwi Policji- przemawiają za przyjęciem zamiaru bezpośredniego. Nie bez znaczenia są także wypowiedzi oskarżonej przed popełnieniem przestępstwa i po nim. Zgodnie z zeznaniami A. S., oskarżona dwa tygodnie przed zdarzeniem groziła pokrzywdzonemu, że go zabije, groząc pokrzywdzonemu, że cyt. "go zajebie, że połamię mu ręce". Pokrzywdzony obawiał się realizacji zamiaru M. L. (2), o czym powiedział także swojemu pracodawcy A. B. (1). Jednocześnie po zdarzeniu, zarówno prokuraturą jak i Sądem, na posiedzeniu aresztowym, M. L. (2) przyznała się do zarzucanego czynu. Nadto

oskarżona zrekonstruowała przebieg wydarzeń, który został potwierdzony w toku sprawy oraz wskazała na motyw swojego działania- chciała bowiem się odwdziżyć za wszystkie dotychczasowe krzywdy przez niego wyrządzone.

W konsekwencji, zdaniem Sądu, w sprawie przeciwko M. L. (2) całokształt materiału dowodowego jednoznacznie przemawia za uznaniem, że oskarżona, dążyła do pozbawienia życia A. D.. M. L. (2) zadała A. cios ostrym kończystym narzędziem powodując powstanie rany klutej górnej części klatki piersiowej po stronie prawej z następowym wykrwawieniem, który spowodował przekłucia przestrzeni międzyżebrowej pomiędzy trzecim a czwartym żebrem z nacięciem chrząstki czwartego żebra na długości około 1,5 cm, całej grubości płata dolnego płuca prawego, prawej kopuły przepony oraz górnej części prawego płata wątroby co było przyczyną nagłej gwałtownej śmierci pokrzywdzonego, która nastąpiła w dniu 7 grudnia 2018 r., o godzinie 19:19.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
M. L. (2)	I	I	<p>Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k.</p> <ul style="list-style-type: none"> - cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej, - potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, - motywację i sposób zachowania się sprawcy, - właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. <p>Wymierzając oskarżonej karę za popełnione przestępstwo, Sąd rozważył całokształt okoliczności dotyczących osoby oskarżonej</p> <ul style="list-style-type: none"> - postać zamiaru sprawcy, działała ona bowiem z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia swojego konkubenta, <p>Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionego przestępstwa. Przy ocenie społecznej szkodliwości zarzucanego czynu sąd brał pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody,</p>

sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy.

Oskarżona, dopuszczając się czynu z art. 148 § 1 kodeksu karnego swoje przestępcze działanie skierowała przeciw najważniejszemu dobru chronionym prawem, jakim jest zdrowie i życie ludzkie.

Okolicznością obciążającą jest również to, że oskarżona działała pod wpływem alkoholu. Oskarżona знаła swoją reakcję na alkohol i potrafiła przewidzieć skutki działania alkoholu. Niewątpliwie stan upojenia alkoholowego wpłynął na zachowanie oskarżonej w krytycznym czasie, ułatwił wyzwoleń zachowania agresywnego i obniżył intelektualną kontrolę nad emocjami, a także zaniechanie wezwania pomocy od razu po zdarzeniu. Okoliczności te wpływają także na stopień winy oskarżonej i miały istotny wpływ na wymiar kary.

Sąd nie uznał za okoliczność łagodzącą gromadzonych negatywnych emocji u oskarżonej. Mogła ona bowiem poradzić sobie z nimi w inny sposób, tym bardziej mając wsparcie dzieci i rodziców, a także placówek, które proponowały jej terapie

odwykową. Oskarżona mogła także nakazać wyprowadzenie się A. D. z mieszkania. Nie uczyniła tego jednak, podejmując decyzję o zabiciu swojego konkubenta, którą to decyzję zrealizowała pod wpływem upojenia alkoholowego.

Sąd uwzględnił również dotychczasowy tryb życia oskarżonej. Przed popełnieniem przestępstwa zabójstwa skarżona nadużywała alkoholu, była osobą stosującą przemoc fizyczną wobec konkubenta, zaniedbywała rodzinę, przez co utraciła prawa do opieki nad dziećmi oraz nie podejmowała zatrudnienia.

Sąd nie wziął pod uwagę dotychczasowej niekaralności pokrzywdzonej uznając, że nie ma ona znaczenia w aspekcie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, o tak wysokiej szkodliwości społecznej. Zbrodnia przypisana oskarżonej cechuje się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości, bowiem godzi w najcenniejsze dobro prawem chronione, a mianowicie życie ludzkie. Aspekt niekaralności nie może mieć zatem wpływu na wymiar kary, tym bardziej, że oskarżona pomimo dotychczasowej niekaralności nie

prowadziła nienagannego życia, mając wyjątkowo negatywną opinię w miejscu zamieszkania. Podkreślić należy, że z uwagi na naganne zachowanie, będące wynikiem nadużywania alkoholu, oskarżonej ograniczono władze rodzicielską nad dziećmi poprzez nadzór kuratora, dzieci umieszczono w rodzinie zastępczej oraz w placówkach opiekuńczych a także dochodziło do licznych konfliktów z konkubentem. Sąd na podstawie całości okoliczności sprawy, uznając oskarżoną za osobę zdemoralizowaną i nieprzestrzegającą reguł społecznych, uznaje że niekaralność oskarżonej nie może wpływać łagodząco na wymiar kary.

W ocenie Sądu orzeczona kara 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa jak i prewencji szczególnej, która uchroni od ponownego popełnieniu czynu przez M. L. (2).

			Wymierzona oskarżonej kara nie przekracza przy tym stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego przestępstwa.
M. L. (2)	III	I	Zgodnie z przepisem art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek przez zniszczenie noża kuchennego, opisanego pod poz. 14 lub 15 według wykazu dowodów rzeczowych nr III/6/19/P (k. 134). Zachodziła konieczność orzeczenia przepadku noża, który służył do popełnienia przestępstwa.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L. (2)	II	I	Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okres tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej M. L. (2) na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 7 grudnia 2018 r., godz.

			19:30 do dnia 3 lutego 2020 r.
M. L. (2)	IV	I	Z uwagi na zakończenie postępowania, dowody rzeczowe stały się zbędne dla postępowania karnego, w związku, z czym, stosownie do przepisu art. 230 § 2 k.p.k. należało zwrócić je podmiotom uprawnionym. Tym samym Sąd zwrócił oskarżonej M. L. (2) dowody rzeczowe opisane pod. poz. 1-2 według wykazu dowodów rzeczowych nr I/3/19/P (k. 28), pod poz. 5-13 wykazu dowodów rzeczowych nr II/5/19/P (k. 44), pod poz. 14 i 15 według wykazu dowodów rzeczowych nr III/6/19/P (k. 134) oraz I. B. (1) lub R. D., jako osobom uprawnionym po zmarłym A. D. dowody rzeczowe opisane pod poz. 4 według wykazie dowodów rzeczowych nr I/3/19/P oraz opisane pod pozycjami 16-20 według wykazu dowodów rzeczowych nr VI/776/19/P, (k. 173A).
M. L. (2)	V	I	W świetle przepisu art. 192a § 1 zd. 2 należy niezwłocznie zniszczyć pobrany materiał porównawczy, który jest zbędny w dalszym postępowaniu. Sąd zatem zarządził zniszczenie śladów daktyloskopijnych i biologicznych, opisanych w wykazie śladów kryminalistycznych pod poz. 1-13 według wykazu

		nr I/3/19/P (k. 28-29), pod poz. 26-27 według wykazu nr VIII/1020/19/ P (k.39a), pod poz. 14-24 według wykazu nr V/749/19/P, (k. 173).
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	Zgodnie z obligatoryjną koniecznością ustanowienia obrony z urzędu dla oskarżonej koniecznym było przyznanie wynagrodzenia na rzecz obrońcy z urzędu adw. K. Ł.. Kwota 1.992,60 zł brutto wynika z zapisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez	

	<p>adwokata z urzędu. Zgodnie bowiem z § 17 ust. 1 pkt 2 opłaty w sprawie śledztwa wynoszą 300 zł zaś zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 5 opłaty za obronę przed sądem okręgowym wynoszą 600 złotych. Jednocześnie zgodnie z § 20 w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Tym samym mając na uwadze 7 rozpraw w sprawie, za 6 rozpraw należało przyznać 20% z kwoty 600 zł, czyli łącznie 720 złotych. Tym samym 300 zł + 600 zł + 720 zł = 1620 zł. Po podwyższeniu o należną stawkę podatku VAT, kwota wyniosła 1992,60 zł brutto.</p>	
VII	<p>Sąd kierując się sytuacją rodzinną i majątkową oskarżonej M. L. (2) zwolnił ją w całości od ponoszenia kosztów sądowych niniejszego postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, w tym odstąpił od wymierzenia opłaty, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżona od dnia zatrzymania tj. 7 grudnia 2018 r. jest tymczasowo aresztowana, w konsekwencji, czego nie uzyskuje żadnych dochodów; - przed zatrzymaniem oskarżona od wielu lat nie pracowała zarobkowo, 	

	<p>wobec czego nie posiadała żadnych oszczędności,</p> <ul style="list-style-type: none">- oskarżona nie posiada majątku, który pozwoliłby jej na uiszczenie kosztów postępowania, gdyż posiadana przez nią nieruchomość nie przedstawia większej wartości rynkowej,;- oskarżonej wymierzono karę 12 lat pozbawienia wolności, co realnie uniemożliwi oskarżonej M. L. (2) zarobkowanie i pokrycie kosztów postępowania;- uiszczenie kosztów postępowania jawi się, jako obiektywnie nierealne.
7. Podpis	
Sędzia Tomasz Krawczyk Sędzia Marcin Sosiński	